

[Bouet.]

afhjælpe Arbejdsløsheden, selv om jeg indrømmer, at de ikke indeholder det eneste saliggørende, men de er dog et Skridt i den rigtige Retning, og, saa vidt jeg mindes, har den højtærede Indenrigsminister ikke været medvirkende til at gennemføre disse Lovforslag.

Jeg synes saaledes ikke, der er nogen Grund, hverken for den højtærede Indenrigsminister eller for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet til at ironisere, thi jeg har ikke set, at man fra Socialdemokratiets Side paa nogen Maade har stillet Forslag til Afhjælpning af Arbejdsløsheden, som kunde gennemføres her paa Rigsdagen, og i det enkelte Tilfælde, hvor der var en Mulighed for at medvirke til dette Formaal ved at støtte et konservativt Lovforslags Gennemførelse, da svigtede Socialdemokratiet og undlod at stemme for det, der kunde have været gennemført.

Indenrigsministeren (Kragh): Det ærede Medlem Hr. Stauning har som næsten altid paa taktisk klog Maade søgt at udnytte den Situation, hvori den ærede Forslagsstiller har bragt sig. Det ærede Medlem Hr. Stauning takker mig hjerteligt for den skarpe Afvisning, som det ærede Medlem kalder det, som jeg har foretaget overfor det her foreliggende Lovforslag, og udtaler sin Glæde over, at jeg har indtaget en saadan Stilling. Det ærede Medlem Hr. Bouet hopper øjeblikkelig paa Limpinden og argumenterer overfor mig ud fra Forudsætningen om al denne Skarphed, som kun findes i det ærede Medlem Hr. Staunings Fantasi, og ud fra Utilfredshed med det ærede Medlem Hr. Staunings Taknemmelighed overfor mig.

Jeg tror saamænd ikke, det ærede Medlem Hr. Bouet skal ofre meget i den Anledning, thi den Taknemmelighed har sikkert ingen anden Værdi end den, der agitatorisk kan skaffes ud af den. Jeg har jo nemlig paa ingen Maade foretaget nogen skarp Afvisning. Tværtimod, jeg har udtalt, at jeg med Sympati saa paa det ærede Medlems Bestræbelser. Nu erklærer det ærede Medlem, at det er jo sørgeligt, naar man ikke har noget at have Sympatien i, og det giver jeg det ærede Medlem Ret i. Det var jo det, Forslagsstillerne skulde have skabt, og at de nu kommer her med denne bundløse Sæk, hvori intet kan være, det maa jeg meget beklage, og derfor opfordrer jeg det ærede Medlem til at foretage en nærmere Undersøgelse af hele dette

Spørgsmaal, blive klar over, i hvilket Omfang Udgiftsbesparelser kan naas, og i hvor høj Grad dette kan nedfældes som Skattelettelse, for at vi derefter kan tage under Overvejelse, hvorledes vi paa gennemførlig Maade skal tilvejebringe disse Nedsættelser for Københavns Borgere.

Deri ligger paa ingen Maade hverken nogen Knaldepisk eller noget Forsøg paa at behandle det ærede Medlem Hr. Bouet og hans Medforslagsstiller paa en Maade, som ikke er af fuldkommen saglig Art. Men derfor er det ogsaa, jeg har henstillet til det ærede Medlem, at vi undgaar disse dæmpede Klange af Trusel, som har lydt fra det ærede Medlem. Udtrykket: Det skal vi huske, naar Talen er om saglige Forhold, synes jeg ikke er af den Art, at man bør anvende det her.

Jeg skal i øvrigt fuldstændig henholde mig til den højtærede Formands Henstilling om ikke at komme ind paa hele Arbejdsløshedsproblemet, Kriseproblemet Anledning og Mulighederne for at naa til Lempelser og den Indflydelse, som disse Forhold har ogsaa paa det Emne, vi her behandler: Skattetrykket for Københavns Borgere. Men jeg maa dog sige til det ærede Medlem Hr. Stauning, at naar han her har hævdet, at kun Arbejderlønningerne har Ministeriet tvunget ned, kun overfor Arbejderne har Ministeriet optraadt, har dette intet som helst med Virkeligheden at gøre. Jeg kender ikke nogen Lønning i det private Erhvervsliv, som man fra Ministeriets Side har søgt at tvinge ned, jeg kender intet som helst til, at Ministeriet overfor Arbejderne skulde have optraadt med Trusler i saa Henseende. Jeg har tværtimod gentagende fra denne Plads henledt Opmærksomheden paa, at overfor Erhvervslivet besidder Staten ikke og bør heller ikke besidde Tvangsmidler i saa Henseende, men det er Produktionens Parters Pligt i den givne Situation at tage Affære for at gøre sit til, at vi kan faa Byrderne lettet her i Landet, saaledes som Staten i forrige Rigsdagssamling gennem den Lovgivning, der den Gang blev gennemført, for sit Vedkommende gjorde.

Jeg vil jo ikke i Dag kunne faa Svar paa det Spørgsmaal, jeg rettede til det ærede Medlem med Hensyn til Arbejder, hvortil man henviser arbejdsløse, der har opbrugt deres vedtægtsmæssige Hjælp. Jeg har tidligere stillet dette Spørgsmaal her i Tinget uden at faa Svar, en Gang mere gør intet til Sagen, Svaret maa vel komme en Gang.